

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

IV. Polonia & circumiacentes regiones unam tunc religionem coluerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

annes Harenus, qui in Belgio noui Euangelii ministerio aliquamdiu functus ad Catholicam postea rediit Ecclesiam, in libello quo conuersionis suae explicat causas scriptum reliquit. Beza ipse fateretur (b) Paulum Alciatum Mahumetanam religionem fuisse amplexum. Idem fecit celebris ille iconoclasta Amanus & Adamus Neuserus, Minister quondam Heidelbergensis ex Calvinista primo Arrianus, deinde ex Arriano Mahumetista factus, & Constantiopolim vna cum Ioanne Siluano profectus, Christianam fidem aperte abnegauit, vt Micheas Musulmanus apud Reginaldum (i) testatur: in Germania etiam plures alii ad Mahumetismum abducere conatus, vt videre est ex eo Colloquio quod Anno M. D. XCI. inter Catholicum quendam & Badium Calvinianae religionis Ministram factum habitum; itemque ex ipsius Neuseri litteris ad Stephanum Gerlachium amicum Anno M. D. LX. XIV. die Junij secundo scriptis. Eadem inconstantia fuit Blandrati, qui ex Lutherano Tritheista, ac tandem Mahumetanus euasit: iridemque Poloni cuiusdam Mustaphae de Zans nomine, qui quum initio Calvinista fuisset, tandem ad Mahumetismum defecit, & Turcici Imperatoris nomine apud Poloniam regem Legationem obiit, vt Surius scribit (k) Georgius Paullus vero Pastor Cracouienfis, Gonesius, Gribaldus, Volanus, Dauid & complures alii famosi Noui Euangelii in magnis tam Poloniae quam Transilvaniae ciuitatibus praecones, repudiato Calvinismo, Arianismum aperte professi sunt. Idem fecit Lucas Steinbergerus, Lutheri discipulus & Noui Euangelii in Morauia praedicans: & praeter ceteros miserabilis ille Bernadus Ochinus, qui ad eas regiones profectus, quasi nulla haecenus verae religionis fuisset noticia, novos canones Ecclesiae Christianae (quorum exemplum Francofurti Anno M. D. LII. impressum vidi) promulgauit.

IV. Ante Babyloniae quondam turris molitionem vna tantum inter homines lingua & vnus sermo erat: postquam vero Nemrothus inaudita inflatus insolentia, quasi Deo bello indicere, & per superbam illam molem tamquam per scalas in caelum conscendere tentauit, Deus ad disturbandum impotentissimi tyranni conatum, vnicam illam linguam in septuaginta alias penitus inter se dissonas, diuisit (l) primogeniam vero in Heberis, qui Noe erat filius, & Deum sincere celebrabat, familia conseruauit, a quo postea Hebraea siue

Hebraica dici coepit. Eodem modo antequam noui illi Apostoli, Ochinus, Gentilis, Alciatus & alij Babylonis operarij, in Sarmaticas illas regiones venissent, vna tantum, nempe Catholica religio in Polonia, Transylvania, Hungaria, VValachia, Moldauia vigeat; omnes Catholico ritu sacra eodem modo faciebant, & sub Romanae Ecclesiae viuebant obedientia: a qua postquam illi se subduxissent, ea quam videmus variarum haereson monstra, & infelicia religionis dissidia exhiberent, sic vt haeretici quidem in varias sectas distracti sint, vera autem religio penes Noe posteros, id est, fideles ac Deum merentes, tum maiorum vestigijs insistentes, incorrupta permaneret. Franciscus Lisanus monachus apostata (qui postea ad Alcoranum doctrinam suam conformauit) mutationibus illis & nouitatibus non leuem causam dedit, non tam Noui Euangelij studio quam feminae cuiusdam amore, cuius consuetudine utebatur, Apocalypticæ Locustæ figuram exacte in se referens, nempe faciem mulierum. Quid multis? Nullus vmquam in toto terrarum orbe angulus tam fertilis, nullus vterus tam fecundus fuit, quam haeresis in Sarmaticis regionibus, in quibus fertor sectas & religiones quot oppida & pagos reperias. Hoc Hedio ad Melanchthonem scribens centum & viginti octo enumerat: quarum nonnullae tres esse Deos, aliae vnum tantum Deum quidem esse docent, qui nihilominus diuersis modis & formis coluntur: aliae vero (atque vti iam istorum hominum pars non multo esset maxima) nullum Deum esse statuunt, aut si sit, eum tamen humanarum rerum nullam habere curam, sed in ocio beatam vitam agere, credo instar Sardaepali volunt indicare. More hominum perditorum cogitantes cum Ethnicis, nullam Deo esse humanarum rerum curam. Atqui si ita sit: qui sit quæso, vt qui Deos tales esse credunt, ipsorum altaribus non parcant.

Plessæus in Epistola quam ad Galliae regem scripsit De Veritate religionis Christianae contra atheos, conqueritur, *Miserabili hoc tempore impietatem qua antea in occulto tantum mussavit, iam suggestum conscendere, & horrendas contra Deum Euangelium blasphemias effundero.* Hanc ego hominis

Yy 3

con-
h Vide Bezam epist. 2. 6. i. lib. 1. cap. 2. & lib. 3. Simler. in vita Bullingeri & de act. Dei filio. Schlusfeld. Theol. Calu. lib. 1. Scane de mediat. fol. 38. Caluin admon. ad Polonos, k. Anno 1583. 1. Gen. vi.

confessionem accipio, & ex eo quæro, quando athei illi & Epicurei prodire cœperint? An non, postquam Lutherus, Calvinus, Beza, & ipse quoque Pleſſæus primævam fidem convulserunt, anno quando illi puteum abyſſi aperuerunt, nempe credendi & vivendi uti placet libertatē? His querelis nihil frequentius in pseudo evangelicorum libris occurrit, ut apud Galium in libro I. de Anabaptistarum erroribus, apud Corvinum in dialogis, & Hedionis ad Melanchtonem epistola videre est; quorum hic aperte queritur, *Novos illos Evangelicos incitato cursu ad atheismum ferri. Idem ait, Papatum iam reiici, sed interim vix quemquam Christianis digna opera facere, adeoque omnem sere Dei memoriam & reverentiam ex hominum cordibus esse evulsam.* Ad quam impietate vero devenit fuerit, ex sequenti patet narratione. *Non procul à Cassovia Predicans quidam (cuius sectæ fuerit, non addo, quum Relcius (m) quoque, à quo ista accipi miſerit) convocatis aliquot sua farina hominibus, & testibus baptismi (quos Compates & Commates vulgo vocamus) accitis, omnibus qua in Romana Ecclesia adhiberi solent, adhibitis verbis & ceremonijs porcum baptizavit. Alius quidam quum Cœnam distribuenti panis deesset, libum communicantibus porrexit, Romantij in Delphinatu ij qui Reformati dicuntur, vitulum in Quadragesima publice baptizaverunt, & pro vitulo Lupumpiscem appellarunt. Sturmij quidem Evangelicæ suæ religionis in tottamque diversas sectas distractionem in libro de inevunda concordia deplorans, vaticinatur, nisi Evangelici Principes suam interponant auctoritatem, & dissidia illa exstinxerint, caveri non posse quin mille nova quotidie hæreses inter Evangelicos emergant, eandemque fortunam Europam, quam Asia, Africa & Græcia subituram; aditu iam iam ad Mahumetismum quam atheismum patefacto. Negari sane non potest, multas Novorum istorum hæreticorum opiniones Alcorano seu Mahumetis delirijs valde esse adlines. Turca enim ex Mahumetis præscripto, unum Deum esse credunt; sed Trinitatem in unitate negant. Idem Iesum Christum pro varaci Propheta, & homine, à peccatis immuni, è Maria Virgine sine peccati labenato habent: quam solam unam cum Iesu filio, ex omni Adami progenie à Sathana intactam fuisse, Mahumetes in Azovæ 66. ait. Idem inquit, (n) Christum ad dexteram Dei in cœlu collocatum sedere, unde olim ad generale iudicium venturus sit. Ad personam Salvatoris certè quod attinet, complures hæretici è Lutheranis progessi,*

idem cum Turcis sentiunt. Exstat Hieronymi Zanchij olim in Palatinatu theologi liber, *De tribus Elohim & uno Iehova*, ubi pulchra illa dogmata leguntur. *Ite iam, Ite maledicti atque abominabiles mortales, qui vestra libertate nihil credendi licentiam publice omnibus proposuistis, & veram à vobis religionem denuo productam, Papatumque destructum; ac Lutherum & qui post ipsum existerunt, singulari divini Spiritus radio & occultorum hæcenus mysteriorum cognitione collustratos fuisse non minus vane quam ridiculo iactitate.* In Polonia quidem & vicinis regionibus tabulæ quædam siue picturæ circumlatæ sunt, quibus Papatus ruina depicta effigebatur, templo quodam depicto, cuius tectum Lutherus in culmine sedens demolitur, & rudera deiicit, Zuinglius vero & Calvinus muros ardent. At Georgius Paulus Blaudarus & alij istorum similes lignis fundamenta suffodiunt atque funditus evertunt.

V. Tanto rum dissidiorum & confusionum culpam Calvinistæ (de quorum doctrina & moribus fuse in hoc Opere tractabitur) Lutheranis, hi contra Calvinistis impurant, qui sub Euangelii prætextu, Arrianas, & Mahumetanas impietates spargant. Qua culpa ipsos non carere inde suspicari quis potest, quod Transylvani quidam & Rasciani litteras ad Mahumetana legis interpretem siue Talismanum Constantinopolim miserunt, quibus de ceremonijs Turcicæ circumcisionis erudiri petunt, eandem in Poloniam intraducturi. Iacobus Andrea Lutheranus theologus & Tubingenſis Vniuersitatis Cancellarius, *Mirum non esse, scribit, quod multi in Polonia, Transylvania & Hungaria Calvinista Arriani, quidam etiam Mahumetani & Turca facti sint, quibus Calvinus doctrina sua latam iam dudum patefecerit fenestram.* Auctot vero historix Augustanæ de Cœna Domini, complures Calvinistas, horribili & detestando exemplo, deserto Christianismo ad Turcas defecisse inquit Alij quoque à Petro Statorio Genevæ educato, Arrianismum ex Calvinii libris haustum publice prædicatum allegerunt.

Andreas Volanus Lutheri sectator in Parænesi ad Novos Poloniæ Arrianos, *eos doctrinam suam Calvinii auctoritate, cuius verba frequenter citent defendere scribit. Quumque initio Calvinista*

m In Atheis. de Sacram. Baptismi. n. Azov. s. & 31.